

Væbning, og at Krigsministeren ikke vilde opgive det Forsvar, som Laa' dertil. Sa' tidligere har den høitærede Minister ganske vist gjort dette gjældende, men da det er erkjendt fra alle Sider — jeg troer ogsaa af Ministeren — at denne Borgervæbning i sin nuværende Skikkelse ikke er egnet til egentlig at benyttes i en Krig, og Forsvar for Landet, saa følger det dog af sig selv, at man ikke i Længden kan vedblive at bevare en Indretning, hvis Nyttelighed man selv erkjender, blot for derigjennem at øve en Dvalg, for at opnaae noget Nuldet. Det Hensyn troer jeg, altsaa heller ikke gjælder noget Videre. Naar vi altsaa komme til det, hvorpaa det egentlig kommer an, nemlig det militære Hensyn, saa bliver Spørgsmaalet, om der ikke ved den her foreslaaede Ordning af Væbningen er paalagt Kjøbenhavns Borgere større Byrder end nødvendigt. Jeg indrømmer, og det er allerede erkjendt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at der kan indbræde Forhold, der gjøre det nødvendigt at en Gæst at stille et større Mandskab paa Benene, for hurtig at besætte Søforterne, og at det derfor vil være nødvendigt at indrette sig saaledes, at man naar kan falde det fornødne Mandskab derud; derimod formaaer jeg ikke at indsee, at Forsvaret mod Landtiden kan gjøre det nødvendigt, at Besætningen i Kjøbenhavn organiseres (saa stærkt og tyldigt) medens den omkringsliggende Distrikt gaaer i Aldeles fri. Den samme Grund, der gjør, at man ønsker at Kjøbenhavn skal vidne sin Væbning paa den her anførte Forslagets foreslaaede Maade, maa ogsaa gjælde for de øvrige Stænder, og om man end ikke vil gjennemføre denne Ordning for hele den, synes det dog, at ligge nær, at Forstærkningen organiseres for hele den første Halvdelgæde. Der til kommer endnu den Districtheds, hvorpaa Communalbestyrelsen havde henvendt Ministerens Opmærksomhed, men hvortil der ikke er taget noget Hensyn. Communalbestyrelsen har nemlig udtalt i det Duffe, at der i denne Lov blev optaget den Bestemmelse, at enhver Mand, som driver Gaardvæb eller Nærings i Kjøbenhavn, eller (Endelig heller Bestillingsmand) her i Bys, men boer udenfor Kjøbenhavn, skulde vedblive

at være forpligtet til at tjene i Kjøbenhavns Bæbning. En saadan Bestemmelse har man imidlertid ikke optaget i Loven, og det er altsaa en ny Skade, som derigjennem tilføies Kjøbenhavn foruden den, som er tilføiet den gjennem Bestemmelsen i den Kjøbenhavnske Indkomstskattelov, idet der hert vil ligge en Opfordring for mange af Kjøbenhavns Borgere til at flytte udenfor Bys, for derigjennem at unddrage sig den Pligt, som paahviler de øvrige Beboere af Kjøbenhavn. Der er adskillige andre Bestemmelser i dette Lovforslag, som kunde opfordre til Bemærkninger; men da jeg antager, at Forslaget vil gaae til et Udvalg, skal jeg ikke indlade mig derpaa. Kun dette vil jeg gjentage, at Duffet om en Forandring i denne Lov ingenlunde frengaaer af Ulyst til at paalægge sig Byrder til Landets Forsvar, selv om de for Kjøbenhavn blive større end for det øvrige Land, men er begrundet i, at Ordningen saaledes som den her anført, paalægger Kjøbenhavns Borgere den største Byrde af Hensyn, der synes at maatte føre videre og at maatte kræve, at Forstærkningen ogsaa samtidig organiseres for de nærmeste Länddistrikt. Derved vilde Byrden i Krigstid blive lettet noget for Kjøbenhavn, og man vilde tillige opnaae det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (G. B. N. Nimestad) ønskede, nemlig, at den Styrke, der saaledes bliver stillet til Krigsministerens Disposition, vil blive betydeligt foretaget.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingen, da Videmændene saag langt fremrykket. Næste Møde vil blive afholdt i Aften Kl. 7 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Kjøbenhavns Væbning.
2) Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Opprettelsen af aarlige offentlige Beskæftelse i Finanssaarene 1870—71 og 1871—72.